

Chương 86: Hẹn Hò Với Công Chúa Charlotte (6) - Sự Thật Được Hé Lộ (Số từ: 3903)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

20:39 PM 01/08/2025

Eleris nhanh chóng đưa ra thông tin chi tiết về “bạn trai” của cô ấy. Cô bịa ra mọi thứ nhanh đến mức tôi gần như nghĩ rằng người bạn trai giả đó là người thật.

Không, đây có thể là thông tin cá nhân của một người có thật. Rất có khả năng Charlotte sẽ điều tra lý lịch của anh ta sau đó.

Cuối cùng thì.

Tuy cô ấy có hơi kỳ lạ một chút, nhưng có vẻ như Eleris đã được giải tội.

Ít nhất thì Charlotte đã phán đoán như vậy. Rốt cuộc thì không có bằng chứng nào. Cô chỉ nghi ngờ thôi, nhưng không có bằng chứng xác thực để hỗ trợ cho sự nghi ngờ đó.

Điều gì sẽ xảy ra nếu Eleris không có mặt ở đây?

Không có bằng chứng nào trong tủ cuộn giấy, nhưng có một sợi tóc vàng mà cô ấy có thể cho rằng đã rớt ra từ đầu Valier trên giường của mình.

Charlotte sẽ kiên trì đào bới thông tin về Eleris chỉ bằng việc tìm ra một số bằng chứng gián tiếp.

“...Số tiền để sửa cửa.”

Charlotte đưa hai xu vàng cho Eleris.

“C, cảm ơn Điện hạ...”

Số tiền đó có lẽ lớn hơn nhiều so với yêu cầu để sửa chữa cánh cửa.

“Vậy thì xin phép, cô Elena.”

Charlotte quyết định rời khỏi cửa hàng, có lẽ vì cô không còn gì để hỏi Eleris nữa. Trước khi rời đi, mắt của Eleris và tôi chạm nhau.

“...”

“...”

Chúng tôi không nói lời nào với nhau, nhưng cảm giác như chúng tôi đã truyền đạt rất nhiều điều.

Sau khi chúng tôi quay trở lại đường phố và đi bộ được một lúc, cô đột nhiên dừng lại.

“Dù nghĩ thế nào đi nữa, nó vẫn rất đáng ngờ.”

Có vẻ như Charlotte vẫn chưa gạt bỏ những nghi ngờ của mình. Cô kéo tôi vào một con hẻm và nhìn chăm chăm vào tôi.

“VẬY... Cậu có nghĩ lời khai của cô ấy là nói dối không?”

“Ngay cả khi cô ấy không liên quan gì đến sự biến mất của cậu bé, thì bản thân cô ấy, với tư cách một người, cũng quá đáng ngờ.”

Nghe những lời này, tôi cảm thấy đầu mình hoàn toàn đóng băng. Tôi đã nghĩ Charlotte không quan tâm đến bất cứ điều gì khác ngoài Valier. Tôi đã sai.

“Các cuộn giấy ma pháp tấn công là thứ được săn lùng nhiều nhất trong số các sản phẩm của một cửa hàng cuộn giấy. Tuy nhiên, cô ấy không bán bất kỳ cái nào, vì có khả năng chúng có thể được sử dụng để phạm tội? Điều đó có nghĩa là ngay từ đầu cô ấy đã không có ý định kinh doanh tử tế phải không? Giống như, cô ấy hoàn toàn không có hứng thú. Tôi đã xem sổ cái của cô ấy và cô ấy thậm chí không thể trả tiền thuê nhà với số tiền ít ỏi kiếm được. Tuy nhiên, đánh giá qua hồ sơ của cô ấy, cô ấy đã điều hành cửa hàng này được khoảng 2 năm. Điều đó có nghĩa là cô ấy đã có thể tiếp tục kinh doanh mà không có bất kỳ doanh thu tử tế nào trong suốt 2 năm này.”

Điều đó thật đáng ngờ.

Một cửa hàng cuộn giấy không bán cuộn giấy ma pháp tấn công.

Dù gần như không có doanh thu nào, nhưng bằng cách nào đó cô ấy vẫn có thể duy trì cửa hàng của mình. Kinh doanh dường như không phải là mục đích của cô ấy chút nào.

“Và các phòng ở tầng trên. Bỏ chuyện về sợi tóc sang một bên, chỉ có một vài vật dụng gia đình.”

“Đúng vậy...”

Bất kể cô ấy có liên quan đến sự biến mất của Valier hay không, Charlotte đã coi Eleris là một người rất đáng ngờ.

“Bất kể chủ sở hữu có ở đó hay không, cô ấy đã làm gì trong những căn phòng này? Thậm chí không thể thấy rằng có người đã thực sự sống ở đó.”

Một điểm đáng ngờ khác.

Các phòng có vẻ khá vô trùng. Không thể biết được cô ấy đã sống một cuộc sống như thế nào ở đó. Không có gì lạ khi gọi căn hộ của Eleris, hoàn toàn không có cảm giác có người ở, là hoàn toàn trống rỗng.

Bỏ vấn đề của Valier sang một bên, có vẻ như Charlotte đã đi đến kết luận rằng chủ cửa hàng tên là Elena nên được điều tra kỹ lưỡng vì cô ấy rất đáng ngờ.

Tôi phải làm gì nếu suy nghĩ Eleris có thể là một điệp viên ác quỷ xuất hiện trong đầu cô nàng? Tất nhiên, Eleris sẽ có thể tự mình trốn thoát, nhưng điều đó có nghĩa là tôi sẽ không thể gặp lại cô ấy ở Đế đô nữa.

Tôi phải làm gì đó.

Dù tôi có làm cho mọi thứ thêm rối ren hay không thì tôi cũng không phải là người gặp nguy hiểm ngay lập tức, mà là Eleris.

Cô đã tin rằng cửa hàng chỉ là bình phong và cô ấy thực sự có một mục tiêu khác.

Và, để chứng minh cho niềm tin đó, Charlotte chắc chắn sẽ điều tra mọi khía cạnh của Eleris bằng tất cả sức mạnh của mình.

Chỉ là vấn đề thời gian trước khi cô nhận ra Eleris là ác quỷ.

“Charlotte, đừng hiểu lầm. Cứ nghe đi.”

Nếu đúng là như vậy, thì có lẽ cách tốt hơn là nên ngăn chặn dòng suy nghĩ của Charlotte bằng cách nói cho cô một vài sự thật từ phía tôi.

“Tôi nghĩ chúng ta nên dừng lại ở đây.”

Chuyện này đã trở nên quá lớn.

Chúng ta nên dừng lại ở đây.

Charlotte nhú mày khi nghe những lời này, như thể tôi đang nói những điều vô nghĩa.

“Dừng lại? Ý cậu là sao?”

Cuối cùng cô đã tìm thấy một manh mối, vì vậy, một cách khá dễ hiểu, cô tỏ ra khó hiểu tại sao chúng tôi nên dừng lại ngay bây giờ.

Đó không phải là bằng chứng thuyết phục nhất, nhưng bất cứ ai cũng có thể thấy rằng tình huống này là đáng ngờ. Charlotte nghĩ, nếu cô đào sâu bất cứ điều gì về Eleris, cô sẽ có thể tìm thấy Valier.

“Như cậu đã nói, người này điều hành cửa hàng này vì một lý do nào đó khác phải không? Nhưng cô ấy lại cố tình tự bắn vào chân mình bằng cách làm một điều kỳ lạ như không bán cuộn giấy ma pháp tấn công nhỉ?”

“Đúng vậy.”

Charlotte lặng lẽ lắng nghe, cho tôi thấy sự sẵn lòng lắng nghe những gì tôi nói.

“Không có lý do gì để cô ấy hành động như vậy, vậy điều đó không thể có nghĩa là người này quá tốt bụng đến mức ngu ngốc

sao? Tôi sẽ không biết mục đích nào khác để cô ấy làm một điều như vậy.”

Cô ấy có nguyên tắc kỳ lạ là không bán cuộn giấy ma pháp tấn công vì cô ấy sợ chúng sẽ bị dùng để phạm tội. Không có gì khác ngoài việc cô ấy chỉ đơn giản là tốt bụng như vậy. Nghe vậy Charlotte khẽ gật đầu, dù cô có vẻ chưa tin lắm.

“Tôi đoán vậy. Nhưng điều đó có liên quan gì đến việc chúng ta phải dừng lại ở đây?”

“Đứa trẻ cậu đang tìm chắc chắn đã vào cửa hàng đó, đúng như cậu đã đoán. Điều đó là chắc chắn.”

Tôi đang cố ngăn Charlotte suy nghĩ sâu hơn về điều này bằng cách nói cho cô sự thật được hỗ trợ bằng lý do hợp lý.

“Và đứa trẻ đó rõ ràng đã nhận ra rằng có điều gì đó không ổn với các cuộn giấy của ác quỷ mà nó đang cố gắng bán. Nó sẽ cố bán cuộn Hoả Cầu ở cửa hàng tiếp theo phải không? Điều đó là hợp lý.”

“Chắc chắn là như vậy.”

“Nếu cậu là người chủ cửa hàng như vậy, nhìn thấy một đứa trẻ mang theo một thứ nguy hiểm như vậy, cậu sẽ nghĩ gì?”

Chủ cửa hàng, người cảnh giác với tội phạm đến mức không bán cuộn giấy ma pháp tấn công, sẽ làm gì khi đối mặt với một đứa trẻ chạy loanh quanh với một cuộn Hoả Cầu?

“Tôi sẽ lấy nó... Một điều gì đó như vậy ha?”

“Cậu sẽ không để đứa trẻ mang theo thứ đó bằng mọi giá đúng không?”

Trên thực tế, Eleris đã cố gắng mua cuộn Hoả Cầu đó từ tôi mà không hề biết tôi là ai. Cũng đúng là cô đã tức giận với tôi vì đã mang theo một thứ nguy hiểm như vậy.

“Ngoài ra, cô ấy chắc hẳn đã nhìn thấy cuốn sách cuộn giấy mà cậu ấy đang đeo khi cậu ấy bán cuộn Hoả Cầu phải không?”

“Điều đó... có thể xảy ra.”

Eleris nghĩ tôi là một người đã đánh cắp và bán sách cuộn giấy. Vì vậy, cô ấy suýt nữa đã lấy luôn cuốn sách cuộn giấy của tôi, nói rằng tôi có lẽ cũng có những cuộn giấy nguy hiểm hơn trong đó.

Sau đó cô ấy đã tìm thấy các cuộn giấy của ác quỷ.

Có vẻ như Charlotte không thể hiểu tôi đang cố gắng thể hiện điều gì với lời giải thích dài dòng này.

“Những gì tôi sắp nói bây giờ chỉ là suy đoán thuần túy.”

Tôi không thực sự đoán, đây là những sự thật khó có thể chối cãi, nhưng tôi không có lựa chọn nào khác ngoài việc bán nó cho Charlotte như vậy.

“Người đó có lẽ đã kiểm tra nội dung của cuốn sách cuộn giấy, vì vậy tôi đoán cô ấy đã có thể nhận ra chúng là cuộn giấy của ác quỷ. Theo đó, chúng ta có thể giả định rằng cô ấy có lẽ là một pháp sư.”

Dù cô ấy thực sự là một ma cà rồng cũng là một pháp sư, nhưng tôi chỉ nói với cô ấy nửa sau của sự thật đó. Nếu cô hỏi làm sao tôi có thể biết điều đó, tôi sẽ không có gì để nói với cô nàng.

“Giả sử cô ấy nhận ra rằng chúng là cuộn giấy của ác quỷ. Cô ấy chắc hẳn đã hỏi cậu bé về việc cậu ấy lấy chúng ở đâu phải không?”

“Tôi đoán vậy. Cậu đang cố nói điều gì?”

Charlotte hỏi tôi, như thể cô vẫn không hiểu tôi đang nói gì. Charlotte luôn mất bình tĩnh khi liên quan đến Valier.

Tất nhiên, bây giờ là lúc thích hợp để đưa ra một tiết lộ bất ngờ.

“Tôi nghĩ cô ấy bằng cách nào đó đang cố gắng bảo vệ đứa trẻ đó.”

Trước khi rơi vào một tình huống nguy hiểm hơn nhiều, tôi đã chọn nói với Charlotte một số sự thật nửa vời.

“Nếu đúng là người này là một pháp sư, có thể nhận ra một cuộn giấy của ác quỷ, và thực sự là một người tốt, cô ấy hẳn đã cố gắng giúp cậu bé một khi cô ấy phát hiện ra rằng cậu ấy đang gặp nguy hiểm.”

Giấu cậu ấy đi hoặc gửi cậu ấy đi thật xa. Tôi không nói với cô phương pháp cụ thể về cách cô ấy bảo vệ cậu ấy, nhưng cô dường như đã nghĩ đến nhiều khả năng khác nhau.

“Nếu chúng ta chắc chắn có thể tìm thấy cậu ấy thông qua cô ấy, chúng ta nên đào sâu hơn nữa. Và làm thế nào cậu biết rằng người này thực sự đang bảo vệ cậu ấy? Kết luận của cậu chỉ dựa trên phỏng đoán. Vâng, phỏng đoán của cậu có thể đúng. Vậy tại sao chúng ta phải dừng lại ở đây? Theo những gì cậu nói, không có manh mối nào khác ngoài những gì người đó biết.”

“Có thể sẽ nguy hiểm hơn cho cậu ấy nếu chúng ta tìm ra tung tích của cậu ấy.”

“!”

Charlotte mở to mắt trước những lời của tôi.

“Nếu chúng ta tìm ra, thì Bertus cũng có thể tìm ra.”

Charlotte nghĩ sẽ tốt nếu cô có thể tìm thấy cậu bé, nhưng rõ ràng cô đã không nghĩ xa đến vậy.

“Chúng ta đã gây ra một sự náo động khá lớn trên con phố này. Tôi không biết tin này sẽ lan truyền đến đâu. Nhưng nếu chúng ta thực sự tìm thấy một manh mối có ý nghĩa, Bertus sẽ có thể tìm ra. Nếu cậu bắt đầu huy động người để đào sâu hơn vào chủ cửa hàng, tất nhiên Bertus sẽ biết.”

Charlotte có thể tìm ra tung tích của cậu ấy bằng cách đó, nhưng có khả năng thông tin này có thể lọt đến tai Bertus. Sau đó, cậu ta cũng sẽ hành động để tìm kiếm cậu bé, đẩy cậu ấy vào một tình huống rất nguy hiểm.

“Tôi đã xác nhận rằng đứa trẻ được an toàn bằng Siêu Năng của tôi. Tôi không biết chính xác cậu ấy đang làm gì, nhưng nếu chúng ta cưỡng ép tìm ra thông tin mà người đó đang che giấu, mọi thứ sẽ trở nên nguy hiểm hơn nữa cho cậu ấy.”

“...”

Tôi không có đủ bằng chứng để chứng minh những suy đoán của mình.

Những giả định rằng Eleris là một pháp sư, cô ấy đã nhận ra cuộn giấy của ác quỷ và là một người rất tốt bụng, sẽ làm mọi thứ để bảo vệ một đứa trẻ, tất cả đều phải đúng.

Tuy nhiên, tôi vừa nói với cô rằng chúng tôi không nên đụng chạm đến Eleris, đặc biệt là vì cô ấy có thể nắm giữ những manh mối quan trọng.

Nếu cô ấy không biết gì, thì sẽ không đúng nếu đào sâu hơn, và ngay cả khi cô ấy biết điều gì đó, chúng tôi cũng không nên đụng chạm đến cô ấy nữa.

Về cơ bản đó là những gì tôi đã nói với cô nàng.

“Tụi mình không thể chắc chắn về điều đó. Tất nhiên... Không phải là tôi nghi ngờ khả năng của cậu, nhưng chúng ta không thể biết liệu người đó có thực sự đang bảo vệ cậu ấy hay không... Chúng ta chỉ không thể chắc chắn.”

Cuối cùng, tất cả chỉ là suy đoán nhĩ? Đúng là Eleris có thể nắm giữ một manh mối, nhưng cô ấy cũng có thể không liên quan gì đến chuyện này. Cậu bé có thể đã biến mất ở một nơi nào đó khác, nhưng cô có vẻ không hài lòng khi dừng lại như vậy.

“Được rồi. Vậy thì chúng ta quay lại đi.”

“Lại nữa?”

“Ừm, nếu bọn mình cho cô ấy ấn tượng rằng chúng ta sẽ không dễ dàng bỏ cuộc, cô ấy có thể sẽ nói cho chúng ta sự thật dù chỉ một chút phải không?”

Tất nhiên, tất cả những điều này đều là nhảm nhí.

Tất cả những gì tôi phải làm là ra hiệu cho Eleris rằng có thể nói một chút về chuyện này.

Chúng tôi quay trở lại cửa hàng của Eleris. Tụi tôi không gặp vấn đề gì khi nhìn vào bên trong cửa hàng vì cửa đã mở. Eleris

đang ngồi không ở một nơi cả hai có thể nhìn thấy rõ, và khi chúng tôi quay lại, cô ấy đã nhảy dựng lên khỏi chỗ ngồi.

“H, hai người quay lại rồi... Điện hạ.”

Một lúc sau, số người qua lại ngày càng ít đi. Mọi người hướng ánh mắt về phía cửa hàng khi đi ngang qua nhưng không ai có vẻ có ý định nghe lén.

Charlotte nhìn cánh cửa đang mở và chỉ vào cầu thang.

“Chúng ta lên lầu được không?”

“Vâng, Điện hạ.”

Eleris hơi do dự rồi lại dẫn chúng tôi lên lầu. Cô ấy tỏ ra rất lo lắng.

“Tôi sẽ không làm mất nhiều thời gian của cô.”

“...Được rồi.”

Charlotte không ở đây để tra hỏi cô ấy.

“Tôi nghĩ cô có một mối liên hệ rõ ràng với sự biến mất của cậu bé này.”

Khi cô nói lên niềm tin của mình, Eleris rõ ràng lộ ra vẻ bối rối.

“Nhưng tôi cũng biết rằng cậu ấy đang gặp rất nhiều nguy hiểm. Vì vậy, tôi có một giả thuyết, rằng cô đang giấu hoặc bảo vệ cậu

ấy, bởi vì cô nghĩ cậu ấy có thể bị tổn hại, và sẽ nguy hiểm không kém nếu tiết lộ thông tin về tung tích của cậu ấy cho tôi, vì vậy cô đã nói dối...”

Charlotte nghĩ rằng điều này là quá cường điệu. Ngay cả tôi cũng sẽ không đồng ý với một điều như vậy.

Charlotte chỉ đưa ra lý do này vì phỏng đoán của tôi, nghĩ rằng cô nên làm mọi thứ có thể.

“Tôi sẽ điều tra cô bằng mọi cách có thể, dù cô có nói gì với tôi hay không. Nếu có bất cứ điều gì cô đang che giấu tôi, cô nên nói với tôi ngay bây giờ. Nếu đúng là cậu bé sẽ gặp nguy hiểm hơn nếu sự thật được tiết lộ, tôi đã nghĩ đến việc dừng lại ở đây.”

Sau khi hít một vài hơi thật sâu, Charlotte nhìn Eleris.

“Elena, cô có nghĩ rằng sẽ nguy hiểm cho cậu ấy nếu tôi tìm ra cậu ấy ở đâu không? Đó có phải là lý do cô đang che giấu thông tin với tôi không?”

Tôi nhìn Eleris từ phía sau Charlotte. Tôi ra hiệu cho cô ấy bằng cách khẽ gật đầu.

Và, Eleris đã hiểu rõ ý tôi.

“Vâng, Điện hạ.”

“!”

Charlotte ngạc nhiên đến mức đóng băng và chỉ nhìn chăm chăm về phía trước một cách trống rỗng.

Trên đường trở về Học viện Temple.

“...”

Charlotte đang đi như thể linh hồn đã bị rút khỏi cơ thể.

“Hãy nhìn đường mà đi. Cậu có thể sẽ ngã đấy.”

“Hả, à. Vâng...”

Cuối cùng, Charlotte đổ sụp xuống một chiếc ghế đá gần đó sau khi chúng tôi rời khỏi khu mua sắm, nói rằng cô cảm thấy quá kiệt sức để đi tiếp.

“...”

Charlotte lặng lẽ nức nở, lấy tay che mặt. Mọi người sẽ làm những điều này, bất kể họ vui hay buồn.

Charlotte đang khóc vì hạnh phúc.

‘Vâng, tôi đang bảo vệ cậu bé.’

‘Tôi đã biết từ những gì cậu bé nói với tôi rằng Điện hạ không có ý định làm hại cậu ấy.’

‘Nhưng có quá nhiều người đang săn lùng cậu ấy.’

‘Đó là lý do tại sao tôi không thể nói cho ngài sự thật. Xin hãy tha thứ cho tôi vì điều này.’

‘Tôi nói cho ngài điều này vì Điện hạ đã nói rằng ngài sẽ sử dụng tất cả sức mạnh sẵn có của mình để tìm hiểu mọi thứ cho dù thế nào đi nữa.’

‘Cậu ấy đang sống tốt. Tôi nghĩ sẽ tốt hơn nếu Điện hạ không biết cậu ấy đang ở đâu hoặc đang làm gì vào lúc này.’

‘Tôi là một pháp sư. Dù tôi không phải là người mạnh nhất, nhưng tôi đủ giỏi để bảo vệ cậu ấy. Có thể khó để ngài tin tưởng tôi, nhưng tôi hy vọng ngài sẽ tìm thấy trong trái tim mình một chút tin tưởng vào tôi.’

Cuối cùng, Charlotte đã thấy phỏng đoán của tôi trở thành sự thật ngay trước mắt mình.

Sau khi đóng băng một lúc, Charlotte khụy gối xuống và ngồi xuống ngay tại chỗ, có vẻ như cô sắp gục ngã. Sau đó cô khóc cho đến khi hết hơi. Để bảo vệ Eleris, tôi đã để cô ấy bộc lộ nhiều điều này.

Charlotte đang bảo vệ tôi vì tôi là mối liên hệ duy nhất của cô với Valier.

Do đó, cô cũng sẽ bảo vệ Eleris, người đang bảo vệ Valier.

“Cậu ấy ổn... Cậu ấy an toàn nên mọi thứ đều ổn... Cậu ấy ổn rồi...”

Dù cô không thể nhìn thấy cậu ấy trực tiếp, nhưng cô đã tìm thấy một người nói rằng cô đang chăm sóc và bảo vệ Valier. Charlotte đã rất xúc động trước những gì cô ấy tìm thấy.

‘Có vẻ như có thể trao đổi thông tin thông qua một phương pháp ít lộ liễu hơn. Chẳng hạn như qua thư từ.’

‘Tuy nhiên, gặp mặt trực tiếp là quá nguy hiểm cho tôi và cậu bé. Vì vậy, tôi nghĩ sẽ tốt hơn nếu ngài cử người khác đến để gửi và nhận thông tin.’

Eleris đã đi xa hơn những gì tôi đã ra lệnh cho cô ấy làm.

‘Ví dụ, cậu bé đã đi cùng ngài hôm nay...’

Eleris thậm chí còn tạo ra một cái cớ để tôi đến thăm cửa hàng của cô ấy với tư cách là Reinhardt.

Chúng tôi không biết tiết lộ một vài sự thật này sẽ dẫn đến điều gì trong tương lai, nhưng nếu chúng tôi đứng yên, sự thật rằng Eleris là một ma cà rồng sẽ bị phơi bày.

Có thể nó không lý tưởng, nhưng đó là điều tốt nhất tôi có thể nghĩ ra vào lúc đó.

Tuy nhiên, Charlotte đã biết rằng cậu bé được an toàn, và dù cô không thể gặp cậu ấy, nhưng cô đã có thể gửi thư cho cậu ấy cũng như nhận thư từ cậu ấy.

Sau khi lấy lại bình tĩnh, Charlotte nhìn tôi và hít một hơi thật sâu.

“Điều này không bao giờ được lọt đến tai Bertus.”

“Tôi biết.”

Điều cô muốn nói với tôi là tôi phải giữ miệng, cũng như điều này không thể đến tai Bertus bằng bất kỳ cách nào khác.

Suy đoán vô lý của tôi không hơn gì suy đoán. Lý do Eleris đột nhiên quyết định mở miệng là vì tôi đã ra lệnh cho cô ấy. Charlotte có thể thấy kỳ lạ rằng sự tiết lộ của Eleris lại đến đột ngột như vậy dù trước đó cô ấy rất kiên quyết.

Tuy nhiên, cô không thể phủ nhận rằng cô đã có thể tìm thấy cậu bé nhờ tôi, vì vậy sau một lúc, Charlotte quay sang tôi.

“Cảm ơn cậu, Reinhardt.”

Charlotte cẩn thận nắm lấy tay tôi khi cô cảm ơn.

“Không có chi hết.”

Tôi không thể chịu được khi nhìn vào ánh mắt của Charlotte. Cô đang mỉm cười. Nụ cười của cô thậm chí còn đến được mắt. Tuy nhiên, tay cô hơi lạnh.

“Đi thôi. Trời lạnh rồi.”

“Được.”

Tất nhiên, đây không phải là kết thúc.

Bây giờ Charlotte sẽ làm mọi thứ để bảo vệ Eleris.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

THẤY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỦNG HỘ TÔI QUA:

BIDV **VietQR**

NGUYEN TIEN LUC
6910814828
BIDV - CN DONG THAP PGD MY THO

Nguyễn Tiến Lực
SĐT: *****550

QR Nhận Tiền

Nhận tiền từ mọi Ngân hàng và Ví điện tử

Thanks For Reading